

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam
nr. 112 - Zondag 15 mei 2022

Welkom!

Deze zondag vieren we iets gewoons en iets bijzonders. Het is natuurlijk de ‘gewone’ vijfde zondag van Pasen. De Hemelvaartsdag komt steeds dichterbij en de Heer probeert zijn leerlingen nog wat lessen bij te brengen. In het heilig Evangelie horen we daartoe het bekende gebeuren waarin de Heer de liefde als een opdracht aan zijn leerlingen meegeeft. Maar deze zondag gebeurt er toch ook iets bijzonder, namelijk de heiligverklaring van pater Titus Brandsma. Iets gewoons en iets bijzonder: het komt ‘toevallig’ samen. ‘Toevallig’ moeten we hier natuurlijk schrijven tussen haakjes. Er blijkt vaak iets meer aan de hand te zijn. Maar deze zondag komen het gewone en het bijzondere wel heel mooi samen.

Gods Woord op Zondag 15 mei 2022

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (13, 31-33a.34-35).

In die tijd zei Jezus tot de leerlingen: „Nu is de Mensenzoon verheerlijkt en God is verheerlijkt in Hem. Als God in Hem verheerlijkt is zal God ook Hem in zichzelf verheerlijken, ja, Hij zal Hem spoedig verheerlijken. Kindertjes, nog maar kort zal Ik bij u zijn. Een nieuw gebod geef Ik u: gij moet elkaar liefhebben; zoals Ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben. Hieruit zullen allen kunnen opmaken dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart.”

Ter overweging

Hoe blijf je aanwezig als je weet dat een afscheid nadert? De Heer moet zich met deze vraag bezig hebben gehouden in zijn onderricht aan de leerlingen. Nalatenschap is voor veel mensen, meestal onbewust, een belangrijke zaak. Iedereen wil graag, als eenmaal het afscheid geweest is, goed herinnerd worden en dat nog even blijft wat opgebouwd is. Elk bouwen in deze wereld is daarom ook bouwen aan de toekomst. Hoe

wil je die vormgeven? De Heer komt in het Evangelie vandaag met het bekende gebod “Heb elkaar lief”. Dit gebod, ofwel deze boodschap, is niet zomaar een nalatenschap. Het bergt veel meer in zich. De boodschap van Jezus is een universele boodschap voor mensen van alle tijden en plaatsen en niet alleen voor zijn leerlingen. Tegelijk moeten we ons er ook van bewust zijn dat de Heer deze woorden spreekt in een tijd waarin oorlogsgeweld en haat aan de orde van de dag zijn. In Jezus’ aardse dagen was het Heilig Land bezet door de Romeinen. Er schuilt dus niet alleen een zorg voor een goed nalatenschap in Jezus’ opdracht. Er schuilt ook een diepe wens in om de wereld daadwerkelijk mooier te maken, om een wereld zonder oorlog en geweld te creëren, zodat de mens in rust en vrede kan leven. Door het gebod van de liefde worden wij er toe aangezet een nieuwe wereld geboren te laten worden... dat klinkt heel mooi maar dit is niet zomaar een mooi spiritueel geformuleerde zin! Dit ‘geboren laten worden’ zit verborgen in het Evangelie van vandaag. Er klinkt namelijk één woord dat uitzonderlijk is in het Nieuwe Testament. Dit woord is “kindertjes”. Als we even gaan graven in de Griekse tekst, dan ontdekken we dat dit lieflijke woordje teruggaat op een werkwoord dat ‘leven schenken’, ‘ter wereld brengen’ ofwel ‘voortbrengen’ betekent. Nu de Heer dit woord specifiek gebruikt, gebruikt Hij het als een scheppend woord. Zo worden de volwassen mannen en vrouwen die zijn leerlingen zijn, als het ware opnieuw ter wereld gebracht in het licht van Gods liefde. Hij voert hen binnen in een wereld en een gemeenschap waarin de liefde centraal staat, in tegenstelling tot de oorlogssfeer, de haat en het verderf van hun dagen. De Heer wil die nieuwe hemel en die nieuwe aarde. Daartoe heeft Hij, even later, nadat deze afscheidswaarden klonken, Zichzelf ten offer gegeven. Zijn Lichaam en Bloed op het

Kruis, tot redding en verlossing en verzoening van de mensheid. Hoe ver zijn wij met het besef dat Hij dat voor ons en onze wereld gedaan heeft? Uit liefde! Met andere woorden: Hebben wij Goede Vrijdag en Pasen goed verstaan? Zijn wij door Hem al ‘opnieuw geboren’? We kunnen hiertoe zeker wijzen naar het Sacrament van de Heilig Doopsel. Maar hebben we daaraan ook uiting kunnen geven? Soms hebben we voorbeelden nodig die ons helpen om over de drempel te stappen. Hét voorbeeld bij uitstek dat wij deze zondag krijgen is dat van de heilige Titus Brandsma. Een jongen van het Friese platteland, die vandaag heilig verklaard word om zijn uitmuntende getuigenis van geloof en kracht ten tijde van de Tweede Wereld Oorlog. Ondanks de naziterreur en oorlog is hij blijven staan voor de waarheid en de waardigheid van de mens. Hij is niet gezwicht voor haat en leugens. Zijn gevangenis wist hij geestelijk om te bouwen tot kloostercel en God daarin op intieme wijze te ontmoeten. Overlevenden van het concentratiekamp Dachau hebben meermaals getuigd van de kracht en de bemoediging die uitgingen van pater Titus, ondanks zijn zwakke gestel. Hoe ver zijn wij met onze opdracht om lief te hebben? Lukt het ons om leven te schenken door de liefde tot een levenskeuze en levenswijze te maken? De noodzaak hiertoe dringt zich ook nu aan ons op! Niet alleen omdat de Heer het ons als gebod meegeeft. Kijk ook maar eens naar de wereld waarin we anno 2022 leven. Laten we daarom bidden: Heilig pater Titus Brandsma, bid voor ons!

Titus Brandsma herdacht en gevierd

Pater Titus werd geboren als Anno Sjoerd Brandsma op 23 februari 1881 te Oegeklooster. Hij leefde een sober en ingetogen leven en ging al op z'n elfde het huis uit om bij de Franciscanen onderwijs te ontvangen. Hij wil de graag priester worden. In 1898 trad hij in bij de Karmelieten in Boxmeer. Hier zou hij zich ontwikkelen tot een groot intellectueel en mysticus. Tegelijk verloor hij zijn aandacht voor de maatschappij niet. Broeder Titus werd pater Titus, door de priesterwijding op 17 juni 1905. In 1923 wordt hij professor Filosofie en Geschiedenis van de Mystiek aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Vooral de Nederlandse Mystiek heeft zijn aandacht. In Friesland heeft pater Titus vele sporen nagelaten. Hij was betrokken bij de totstandkoming van onder anderen het Rooms Frysk Boun, Frisia Catholica, It

Fryske Gea en de Bonifatiuspelgrimskapel in Dokkum. Vanaf midden jaren dertig begint pater Titus te schrijven tegen het opkomende nationaalsocialisme. In januari 1942 dringt hij, namens aartsbisschop De Jong, er bij de redacties van katholieke bladen op aan geen nazi- of NSB-propaganda af te drukken. In deze tijd blijkt ook zijn grote verdienste voor de waarheid in de journalistiek. Kort daarop wordt hij gearresteerd en gevangen gezet in de gevangenis van Scheveningen, waar hij één van zijn beroemdste teksten schrijft “O Jezus, als ik U aanschouw”. Even later wordt hij via kamp Amersfoort en de gevangenis in Kleef op transport gesteld naar concentratiekamp Dachau, waar hij op 26 juli 1942 sterft. Een ooggetuige van pater Titus schrijft: “Na zijn dood, zeker in het kamp, hielden wij hem voor een heilige”. Paus Johannes Paulus II verklaarde hem op 3 november 1985 als martelaar voor het geloof zalig. Op 4 maart j.l. werd bekend dat paus Franciscus de zalig pater Titus zal heilig verklaren op 15 mei 2022.

Gebed

God, Gij schenkt standvastigheid in het geloof en sterkte bij alle zwakheid. Met grote dankbaarheid herdenken en vieren wij daarom pater Titus, die vandaag door de kerk op aarde heilig verklaard wordt. Het gebod van de liefde, dat uw Zoon ons gaf, heeft hij ten einde toe volbracht. Laat ook ons geloof, op voorspraak van de heilige pater Titus Brandsma, versterkt worden. Laat ons, naar zijn voorbeeld, krachtige getuigen zijn van waarheid en waardigheid. Laat ons, zoals hij, verbonden zijn met uw Zoon in zijn lijden, dood en verrijzenis. Laat ons, met hem, de volmaakte vreugde vinden bij U alleen. In U immer leven, bewegen en zijn wij. Amen.

Van de PCI

Dit weekend is er aan het einde van de vieringen een extra deurcollecte voor het werk van de Parochiële Caritas Instelling (PCI). In deze tijd van toenemende armoede van harte aanbevolen!

Livestream & Nieuwsbrief ronddelen

De viering uit St. Nicolaasga wordt deze zondag wederom via livestream en onze website uitgezonden: **www.dechristoffel.nl** Deze nieuwsbrief staat ook op de website van onze parochie. Even zo goed willen wij u vragen deze Nieuwsbrief rond te delen.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen

In het Evangelie van deze zondag zegt Jezus: “*Kindertjes, nog maar kort zal Ik bij u zijn*”. Eigenlijk zei Hij dit niet tegen kinderen maar tegen grote mensen. Als een meester op school wil Jezus zijn leerlingen iets leren, kort voordat Hij gaat sterven aan het kruis. Jezus wil zijn leerlingen leren dat zij goed met elkaar moeten omgaan. Dat zij elkaar liefhebben. Hij geeft dat niet zomaar als een les (die je misschien kunt vergeten). Neen, Hij geeft het zelfs als een opdracht, een gebod. Hij zegt: “*Een nieuw gebod geef Ik jullie. Jullie moet elkaar liefhebben. Zoals Ik jullie heb liefgehad, zo moeten ook jullie elkaar liefhebben*”. Dat is best wel eens lastig, want Jezus’ liefde was veel groter dan onze liefde. Maar toch... ook wij krijgen deze opdracht om elkaar lief te hebben, om voor elkaar goed te zijn, hartelijk en vriendelijk, behulpzaam en barmhartig, om zo de wereld te vernieuwen.

Hieronder staat een groot hart. Voor wie heb jij een groot hart? (dat wil zeggen: Wie vind jij heel erg lief?) Soms kan je hart ook wel een in stukken vallen omdat je verdrietig bent of omdat iemand die je heel aardig vindt plotseling heel naar doet. Maar... daarom hoef je niet verdrietig te blijven. Alle stukjes van jouw kapotte hart kun je ook zien als puzzelstukjes, die je in elkaar kunt leggen, om zo het hart weer heel te maken, om de liefde te repareren. Dat hoort ook bij de opdracht die Jezus ons vandaag geeft.

